

**Najvyšší súd
Slovenskej republiky**

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. s.r.o.**, so sídlom v M., IČO X. zastúpenej JUDr. M. G., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **Ing. J. R.**, bývajúcemu v Ž., **o zapretie pravosti, výšky a poradia prihlásenej pohľadávky 351 484,50 €**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18 C 264/2007, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. mája 2009 sp. zn. 10 Co 353/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 27. mája 2009 sp. zn. 10 Co 353/2008 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo 4. apríla 2008 č.k. 18 C 264/2007- 82, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá, Krajský súd v Žiline uznesením z 27. mája 2009 sp. zn. 10 Co 353/2008 odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané odmietol (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa bol žalobkyňi doručovaný poštou, a to po prvý raz 6. mája 2008. Keďže tento pokus o doručenie bol neúspešný, pošta zanechala adresátovi oznámenie o opätovnom doručení. Druhý pokus o doručenie sa uskutočnil 7. mája 2007. Vzhľadom na neúspešnosť aj tohto pokusu bola zásielka v ten istý deň uložená na pošte. Zásielka bola doručená žalobkyňi v pondelok dňa 12. mája 2008 na základe tzv. fikcie (§ 47 ods. 2 O.s.p.), napriek tomu, že ju žalobkyňa fyzicky prevzala 14. mája 2008. V dôsledku toho bol posledným dňom na podanie odvolania utorok 27. mája 2008, ktorý bol pracovným dňom. Odvolanie podané žalobkyňou na súde prvého stupňa 29. mája 2007 bolo preto podané po uplynutí odvolacej lehoty.

Proti uzneseniu Krajského súd v Žiline z 27. mája 2009 sp. zn. 10 Co 353/2008 podala žalobkyňa dovolanie, jeho prípustnosť (i dôvodnosť) odôvodnila ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. podľa ktorého jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom z dôvodu, že i keď odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podala včas (29. mája 2008), odvolací súd ho ako oneskorene podané odmietol vychádzajúc pritom nesprávne z fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd mal doručovanie rozsudku súdom prvého stupňa žalobkyňi, ktorá je právnickou osobou, posudzovať podľa § 48 ods. 2 O.s.p., v takom prípade by lehota na podanie odvolania žalobkyňi uplynula až 31. mája 2008. Z uvedených dôvodov navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec tomuto súdu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr či dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (viď § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska; dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (viď § 239 ods. 2 O.s.p.). Dovolaním

napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky týchto uznesení, preto prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodit' z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

Vzhľadom na § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. a tiež obsah dovolania skúmal dovolací súd, či v konaní nedošlo k procesnej vade uvedenej v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, pokiaľ a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. dovolateľka nenamietala a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Z týchto ustanovení preto prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodit'.

Dovolací súd sa osobitne zaoberal otázkou, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní odnímajúci účastníkovi možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O takúto vadu ide aj vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), hoci podmienky pre tento postup neboli splnené (viď aj R 23/1994). Žalovaná v dovolaní tvrdí, že v jej prípade došlo k tejto procesnej vade postupom odvolacieho súdu, ktorý ako oneskorené odmietol ňou včas podané odvolanie.

Postup súdu pri doručovaní písomností určených do vlastných rúk adresáta, ktorý nebol zastihnutý a ktorý má štatút právnickej osoby, je upravený v § 48 ods. 2 O.s.p. Postavenie žalobkyne ako právnickej osoby vyplýva, z jej zápisu do obchodného registra ako obchodnej spoločnosti dňa 8. apríla 1997 registrovým súdom Okresným súdom Žilina, oddiel: s.r.o., vložka č. 10206/L (§ 19 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 27 ods. 2 Obchodného zákonníka). Žalobkyňa preto oprávnenie namieta, že v prípade zákonnej

konštrukcie (fikcii) pri doručovaní písomností právnickej osobe nemožno postupovať podľa § 47 ods. 2 O.s.p.

V zmysle § 45 ods. 2 O.s.p. sa údaje uvedené na doručení považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

V preskúmvanej veci je z obsahu doručky o doručení rozsudku súdu prvého stupňa žalobkyni (č.l. 90 spisu) zrejme, že obsahuje len údaje o tom, že neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie bol vykonaný 6. mája 2008, opakované doručenie bolo vykonané 7. mája 2008, zásielka bola uložená na pošte 7. mája 2008 a že adresát si zásielku v odbernej lehote prevzal 14. mája 2008, čo potvrdil i svojím podpisom. Okolnosť, že adresát (žalobkyňa) si zásielku prevzala 14. mája 2008, nebola v konaní sporná. Uvedenú skutočnosť považoval za preukázanú tak odvolací súd ako aj samotná žalobkyňa. Pokiaľ adresát zásielku uloženú na pošte v odbernej lehote prevzal skôr, než ju pošta vrátila súdu (odosielateľovi) ako nedoručenú, je zrejme, že nemohli nastať všetky zákonné predpoklady pre splnenie náhradného doručenia v zmysle § 48 ods. 2 O.s.p. (v znení účinnom do 15. októbra 2008), podľa ktorého, ak nie je možné doručiť písomnosť právnickej osobe na adresu jej sídla uvedenú v obchodnom registri alebo v inom registri, v ktorom je zapísaná, a jej iná adresa nie je súdu známa, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, sa o tom nedozvie. V takom prípade je potrebné vychádzať z toho, že rozsudok súdu prvého stupňa bol žalobkyni doručený 14. mája 2008. Pätnásťdňová lehota vymedzená zákonom na podanie odvolania žalobkyni (§ 204 ods. 1 O.s.p.) začala plynúť 15. mája 2008 a uplynula s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 O.s.p. 30. mája 2008, ktorý deň bol riadnym pracovným dňom (piatok). Odvolanie žalobkyne bolo podané faxom 29. mája 2008 a doplnené originálom 30. mája 2008 v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p., teda včas.

Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že žalovanej bola procesným postupom zavŕšeným odmietnutím odvolania (ku ktorému došlo bez splnenia podmienok pre postup podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) znemožnená realizácia jej procesného oprávnenia domáhať sa vecného preskúmania rozhodnutia súdu včas podaným opravným prostriedkom

(porovnaj R 23/1994). Postupom odvolacieho súdu jej preto bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

So zreteľom na zistenú procesnú vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ktorá zakladá vždy prípustnosť dovolania a je zároveň dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. augusta 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta